

ASCLTAM DESEORI *BACKSEAT DRIVER* LA RADIOUL VECINILOR DE BIROU FĂRĂ SĂ ȘTIU CINE CĂNTĂ PIESEA... PROBABILO TRUPĂ STRĂINĂ, ÎMI SPUNEAM... DAR M-AM ÎNȘELAT. DE CURĂND AM ASCULTAT PENTRU PRIMA OARĂ ALBUMUL *PANIKON* AL TRUPEI CLUJENE GRIMUS. CONSIDERAM CĂ ERA PRIMUL CONTACT CU MUZICA LOR, DAR AM DESCOPERIT PIESE CARE ÎMI ERAU FAMILIARE. *BACKSEAT DRIVER* ESTE UNA DINTRE ELE. DE IOANA LOVIN

„Bogdan e perseverent, oportunist, direct, organizat, n-a fumat în viața lui, doarme mult, când își cumpără lucruri noi îi place să doarmă cu ele. Cristi e medic, nu de mult timp căsătorit, balanța boem-realism înclină clar în cazul său spre realism, cine îl cunoaște poate să confirme faptul că, dacă îl prinzi în anumite faze, e unul dintre cei mai amuzanți oameni din Europa. Lehel e foarte greu de descris; cel mai bine l-ar caracteriza prezența unui pian pe o pistă de Formula 1, pian la care el ar interpreta lucrări din creația marilor compozitori clasici, în timp ce bolizii ar trece milimetric pe lângă el cu sute de kilometri la oră, evitând în ultima clipă coliziunea. Tamás e singurul dintre noi care a alergat dezbrăcat pe holul unui hotel, ajungând până la recepție unde a întrebat ceva total ne semnificativ, fapt ce a dus la bulbucarea ochilor recepționerei. Tot el a fost foarte mirat când a aflat că trebuie să stingă țigara înainte de a se urca în mașina de poliție. Oricum, nu trebuie să vă faceți o impresie greșită. Nu s-ar fi întâmplat nimic fără participarea a ceea ce unii numesc «that old buzzer Johnny Walker». Titus e inventatorul multor cuvinte de gen «flosforescent», pe care le folosim când stăm la coada la pâine sau la butelii ca să nu ne înțeleagă nimeni. În felul acesta ne putem spune secrete și în marile aglomerații urbane. Vali e oglinda spartă, e scurgerea de gaz

De pe site-ul oficial grimus.ro am aflat că „Bogdan nu seamănă cu Vali cu Tamás cu Cristi cu Titus cu Lehel./Vali nu seamănă cu Tamás cu Cristi cu Titus cu Lehel cu Bogdan./Cristi nu seamănă cu Lehel cu Bogdan cu Tamás cu Vali cu Titus./Lehel nu seamănă cu Bogdan cu Tamás cu Vali cu Titus cu Cristi./Tamás nu seamănă cu Titus cu Bogdan cu Vali cu Lehel cu Cristi./Titus nu seamănă cu Cristi cu Bogdan cu Vali cu Tamás cu Lehel.” Dar hai să vedem, prin ochii lui Vali, cum este fiecare... inclusiv Vali!

© LUME PARALELĂ NUMITĂ
GRIMUS GRIMUS

dintr-o cameră unde urmează să se aprindă becul, e doza greșită de tranchilizant, e virusul rabic din vulpea care intră binevoitoare în curtea școlii și se lasă mângâiată de toți copiii, e ca doi siamezi lipiți perfect, fără cusur.”

Bogdan Mezofi - voce, Cristi Csapo – chitară, Lehel Kiss – clape, Tamás Adorjányi – tobe, Titus Vădan – bas și Vali Rauca - chitară... Ei sunt cei șase Grimus care atunci când cântă te invită într-o lume paralelă. Pășești curioasă, o explorezi, iar când te întorci, iei cu tine o parte din acea lume. În articole de specialitate, pe bloguri personale sau în comentariile utilizatorilor YouTube, îi găsești deseori asemănați cu diferite trupe: de la The Cure, Depeche Mode sau INXS până la The Killers. E ceva obișnuit ca atunci când o trupă românească se face remarcată, să apară și comparațiile cu cele străine. Pe membrii trupei nu-i deranjează aceste comparații, ba dimpotrivă, îi fletează, atâta timp cât este vorba despre artiști pe care îi apreciază la rândul lor. „Lumea are nevoie de conexiuni sinaptice și acest lucru e valabil nu numai în muzică. Dacă am fi comparați cu trupe proaste sau care cântă muzică proastă, am începe să vedem în asta o problemă.” spune Vali.

Drumul spre Panikon... și de la Panikon mai departe

Trupa clujeană există din 2005. Chiar dacă între timp unii membri s-au schimbat, Vali consideră că: „Nucleul trupei nu a plecat niciodată, de la înființarea Grimus și până azi. Datorită acestui fapt ne-a fost

relativ ușor să trecem peste schimbări de membri, să aducem și să integrăm noi instrumentiști, să ne facem noi prieteni.”

Lansarea “Panikon”, în toamna anului trecut, a fost precedată de multe provocări printre care: „Drumurile nenumărate la București unde l-am înregistrat, foarte multe ore de muncă și atenție concentrată, nopți pierdute, stres. Dar îmi amintesc perfect momentul când am avut în mână primul cd cu albumul gata. De la București am plecat direct la mare unde aveam un concert, iar audiția în mașină, pe autostrada Soarelui, a primului nostru album, în sfârșit terminat, ne-a dat o stare prin care am simțit că a meritat tot efortul : «All was Violent All was Bright»” își amintește Vali.

De fiecare dată când ascult albumul, sfârșesc prin a da click obsesiv pe unele piese și le ascult... din nou... și din nou. Acum câteva zile, obsesia trecea de la *Political Animal* la *Mild Disease* și apoi la *Time to be good friends*. Astăzi, mă simt mai degrabă: *Confused Backseat Driver with Different Colour Shoes*. Chiar dacă pare o expresie care m-ar putea descrie uneori, e vorba de fapt de titlurile a trei piese: *Confused*, *Backseat Driver*, *Different Colour Shoes*. Pentru mine, versurile sunt importante atunci când mă îndrăgostesc de o piesă. Vali știe să aleagă din mulțimea de cuvinte pe cele mai potrivite. Apoi, le pune unul lângă altul, ca pe piesele unui puzzle care se îmbină perfect, și compune poezii pe ritmuri muzicale.

“Panikon” conține 12 piese cântate în exact 44 de minute și 55 de secunde. Versurile de pe album sunt în limba engleză, dar Grimus are și piese în lim-

ba română: „Am ales să facem un prim album doar în engleză, pentru că am vrut să conțină doar piesele cele mai dragi nouă. Avem și piese în limba română și continuăm să compunem și piese în limba română. În viitor le vom și înregistra probabil.” Albumul “Panikon” reprezintă pentru ei dovada că încearcă să trăiască, să gândească, să râdă altfel... Dar oare e greu să fii altfel? „Nu e o alegere să fii altfel. Ori ești ori nu ești. Și e într-adevăr greu să fii altfel. Asta ne-a determinat să încercăm să construim o lume paralelă numită Grimus, în care nimic nu funcționează după reguli ierarhice sau de concurență. Nu vrem să fim adulți. Niciodată nu vom fi.” este de părere Vali.

Prin muzica lor, cei de la Grimus își doresc să transmită mai mult decât un mesaj. Ei vor să creeze „o stare de suspendare, de regăsire, de confort, prin acceptarea propriilor slăbiciuni ca parte din ceea ce ne definește ca oameni. E copleșitor să ne gândim cât de fragili suntem de fapt.” Despre stilul lor, consideră că „nu e un punct staționar. Piesele noi aduc o altă atmosferă decât cele de pe primul album «Panikon» din 2008. Nu ne plac încadrările și nu știm să le facem. Sunt oameni care se ocupă în fiecare zi de asta, scriind recenzii, bloguri, etc etc.” Nu o să încerc să-i încadrez nici eu. Dar dacă vrei o recenzie de specialitate, îți recomand articolul lui Mihai Plămădeală despre “Panikon” pe muzicisifaze.com. Eu prefer să merg mai departe în acea stare de suspendare.

Descrierea a ceea ce înseamnă pentru ei un concert reușit pare să fie descrierea unui colțșor din acea lume paralelă pe care albumul “Panikon” reușește să o construiască: „Un concert despre care nu știm când a

început și când s-a terminat, un public deschis, care nu a venit la concert ca la muzeu, doar pentru a scrie pe bloguri că vocalul a avut ciorapi de culori diferite, un sunetist bun, o locație decentă și o scenă care să nu ne îngreșească mișcările.”

De curând, membrii Grimus au filmat un nou videoclip, care acum când scriu articolul, este la montaj. „Povestea lui e cam așa – spune Vali – Tudor Giurgiu a văzut câteva secvențe cu noi la emisiunea lui Andi Moiescu de la Pro TV și a căutat albumul, iar după ce l-a ascultat ne-a contactat și, spre surprinderea noastră, s-a oferit să ne facă un videoclip.” Cele 13 ore de filmare au fost obositoare și distractive, în același timp. Totul s-a petrecut într-o fostă fabrică de pensule din Cluj (Perom), aflată în renovare pentru a deveni spațiu de ateliere și galerii de artă, iar vestimentația din clip a fost asigurată de brandul avangardist Rozalb de Mura. Filmările nu au fost lipsite de mici accidente, dar, până la urmă, totul s-a terminat cu bine și Grimus abia așteaptă să vadă clipul în forma finală.

De la concertelele internaționale, „în special cel din Londra”- menționează Vali la primul album care a fost votat de unele publicații de specialitate drept albumul anului din România, de la locurile l din topurile radiourilor la Premiul de Excelență Clujeană din partea Radio Guerrilla și până la colaborarea cu regizorul Tudor Giurgiu pentru videoclipul piesei, *In a Glimpse*, artiștii Grimus au o mulțime de motive care să-i încurajeze să creadă în visul lor: “Cred că cel mai important vis de-al nostru e să putem să facem asta toată viața.”

